

Dosarul nr. 1-2132/2020

1-20097279-12-1-12082020

SENTINȚĂ
În numele Legii

26 septembrie 2024

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău,
Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător:
Grefieri:

Negru Alexandru
Cristina Raevschi
Irina Pavel- Guzun
Munteanu Andreea
Glazunov Liuba
Negru Nicoleta

Cu participarea:

Acuzatorului de stat, procurorilor

Casian Olga

Apărătorului inculpatei

Mahu Ina

Inculpatei

Grecu Denis

Părții vătămate

Lungu Elena

Avocatul părții vătămate

Coșpormac Ion

Timofeevici Ion

A examinat în ședința de judecată publică, în limba de stat, cauza penală de învinuire a lui:

Lungu Elena Vasilii, născută la *****, cp *****, originară din ***** și cu domiciliul înregistrat în *****, *****, *****, tel. *****, ***** de naționalitate, cetățean al ***** și a *****, *****, persoane la întreținere nu sunt, neangajată în câmpul muncii, ***** de invaliditate din *****, în legătură cu *****, la evidența medicului narcolog, psihiatru nu se află, suferă de *****, titluri speciale, grade de calificare și distincții de stat nu sunt, limba de stat o cunoaște, în această cauză în stare de reținere sau de arest nu a fost; anterior nejudecată,

de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal, a

CONSTATAT:

Lungu Elena Vasilii, născută la *****, împreună și de comun acord cu o persoană neidentificată la moment de organul de urmărire penală, în perioada verii anului 2016, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei, în cadrul unor discuții cu Coșpormac Ion, a prezentat ca adevărat faptul că ar fi implicată în afaceri prospere și are parteneri în România și Italia și în condițiile în care nu avea intenția de a-și onora obligațiile promise, l-a determinat pe acesta să se implice în afacerea pe care pretindea că o desfășoară, în sensul investirii unor mijloace financiare în vederea obținerii unor venituri ulterioare. În continuare, dat fiind că Coșpormac Ion nu dispunea de surse financiare, Lungu Elena împreună și de comun acord cu o persoană neidentificată la moment de organul de urmărire penală, l-a

Dos.nr. 1-2132/2020 Lungu Elena Vasilii, art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal

determinat și convins pe acesta să obțină un credit de la băncile comerciale iar banii să-i fie transmiși ei pentru deblocarea conturilor unor parteneri din Italia. În condițiile respective, fiind indus în eroare de către Lungu Elena, împreună și de comun acord cu o persoană neidentificată la moment de organul de urmărire penală, care a promis că va achita ratele de restituire a creditului și ratele dobânzii, la data de 13.12.2016, în baza contractului nr. 133, Coșparmac Ion a obținut de la banca „Moldova Agroindbank” filiala Vatra, mun. Chișinău, suma de 100000 lei. În continuare, la data de 14.12.2016, în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfint intersecția cu str. Ismail, din creditul obținut, Coșparmac Ion a procurat suma de 3800 euro pe care împreună cu suma de 9551 lei i-a transmis Elenei Lungu, în total transmițându-i ultimei mijloace financiare în sumă de 90664 lei. În continuare, după ce victima, urmare a erorii în care a fost indusă, a realizat trecerea mijloacelor bănești din posesia sa în posesia inculpatei, Lungu Elena și-a apropiat banii respectivi, și nu și-a onorat careva din promisiunile formulate în raport cu partea vătămată astfel a sustras de la acesta mijloace financiare în sumă de 90 664 lei.

În ședința de judecată, inculpata Lungu Elena Vasilii, născută la *****, a comunicat că în luna noiembrie 2016, dl Coșparmac s-a adresat la ea, și a rugat să îl ajute cu ceva că moare de foame, la care i-a răspuns că ea nu îl poate ajuta. Pe Coșparmac îl cunoaște prin intermediul cumnatului cuscruului surorii sale, și menționează că Coșparmac s-ar fi întâlnit cu acea persoană în penitenciar, unde și s-a împrietenit. L-a cunoscut în condițiile în care Coșparmac oferea servicii de transport, și se întâlneau pe la cuscrul surorii sale. Îl cunoștea pe Coșparmac cu vreo 5 ani înainte de 2016. În 2016, Coșparmac s-a adresat la ea ca să îl ajute cu ceva ca să nu moară de foame. Când i-a zis să îl ajute, s-a referit să îl implice în careva proiect, și a rugat-o să ajute cumva ea. I-a spus că moare de foame și trebuie să achite dobânzi. I-a răspuns că nu îl poate ajuta cu nimic, deoarece acest proiect prevede persoane juridice. Dl Marian era implicat într-un proiect american, și avea un cont deschis la MAIB. La acel moment, lucra la bancă Moldova Agroindbank în calitate de economist. La ea la serviciu a aflat despre un proiect finanțat de cineva din Statele Unite a Americii. Munteanu Marian era managerul de proiect. Pe dl Marian Munteanu l-a cunoscut și văzut personal la bancă.

La întrebările instanței, inculpata a menționat că a avut careva tangență cu acest proiect, urma să îi elibereze și ei un certificat că ea să activeze pe teritoriul RM, iar românul să se ducă pe partea lui. Pentru a obține așa certificat urma să discute cu dnul Constantin Stan. Constantin Stan era manager de proiect general. Americanul venea la fiecare 2 luni, americanului nu ține minte cum să îi spună. Au fost în România și au făcut cunoștință cu o persoană din SUA, dar nu ține minte cum îi spune. În discuție cu persoana din SUA au convenit ca ea să fie manager de proiect pe teritoriul RM. Trebuia să caute client, să prezinte proiecte. Clienți urma să caute pentru persoane care doreau să primească finanțări de la americani. Au fost 2 proiecte unul cu Hotelul Cosmos și unul cu energia eoliană. Aceste proiecte nu au obținut finanțare deoarece s-a făcut un plan de afaceri și nu corespundea cum voiau americanii. Nici un proiect nu a obținut finanțare. Atunci când Coșparmac a rugat-o să îl ajute, ea i-a spus că o să vină Munteanu și o să discute cu el. Coșparmac a spus că bine. Munteanu urma să vină din România. Întâlnirea între Munteanu și Coșparmac a avut loc. Dnul Coșparmac îl cunoștea pe dnul Munteanu. Ei s-au sunat pe telefon. În acea perioada Munteanu a telefonat-o și i-a spus că s-a înțeles cu Coșparmac să ia un credit bancar, deoarece ea deja nu mai era în relații cu Coșparmac, deoarece a numit-o urât, ea nu mai dorea să îl ajute. Relațiile între ei s-au răcit, deoarece el a numit-o urât de față cu alți oameni, ea nu poate accepta asta. A durat vreo două luni de când a avut discuția cu Coșparmac și până în momentul când a sunat Munteanu și i-a spus despre înțelegerea de a lua un credit. Și atunci când s-a adresat relațiile între ei nu erau bune. A sunat-o Munteanu și i-a spus să îl ajute

pe Coșpormac deoarece ei vor fi acționarii (Coșpormac, Italianul și românul), voiau să deschidă un complex mare de animale și porcine. Despre acest proiect a aflat de la Marian Munteanu. Munteanu i-a solicitat să îl ajute pe Coșpormac să obțină un credit de la oricare bancă, ea i-a spus că mai mult de 100 de mii nici o bancă nu o să-i dea. Coșpormac a zis lui Munteanu că restul bani îi va da un prieten, ea a auzit asta de la Coșpormac. Concretizează că Munteanu i-a spus că Coșpormac i-a declarat că restul banilor îi va obține de la prieteni. Ea a acceptat ce i-a solicitat Munteanu. Mai departe s-a luat creditul. S-a întâlnit cu Coșpormac, inițial a mers la filiala Moldindconbank de pe bd. Dacia, acolo nu s-a primit să obțină creditul, deoarece urma să mai aștepte, nu s-au încadrat în timp, și au plecat în altă parte și anume la Elat la o companie de finanțare, nu își amintește cum se numea. Ea i-a spus că hai la Elat. Între timp compania a inițiat verificări a bunului care urma să fie pus în gaj. Firma a decis să examineze gajul, ei s-au dus nici nu a spus, ei s-au dus cu Coșpormac să îi arate gajul, când s-a dus acolo nu era gaj, era o groapă de gunoi. Se gândea ce fel de gaj, și a zis hai să îl vadă și ea. În acest timp, s-a întâlnit cu un fost subaltern de al său care i-a spus că directorul de la filiala de banca MAIB de la Vatra nu are clienți, și a sfătuit-o să meargă acolo. Acesta știa că are nevoie de credit deoarece ea i-a spus despre faptul că caută un credit. Mai departe, împreună cu dnul Coșpormac și cu încă o persoană pe nume Cojocari au mers toți 3 la filiala de la Vatra, iar acolo s-a acordat creditul. Deoarece Coșpormac nu știa a scrie, știe doar semna, însă comunica cu funcționarul care erau acolo. Dnul Coșpormac a semnat cererea, contractul și tot ceea ce ține de obținere unui credit. Ea a asistat la toată procedura asta, a auzit ce act se întocmește. Ulterior, s-a luat creditul, banii au fost primiți, s-a primit 97 și ceva mii de lei. Contractul de creditare a fost pe numele lui Coșpormac, și fidejutor era Cojocari, sau reținut comisioane. La bancă banii i-a luat Coșpormac. Acești bani urma să îi schimbe în euro și să îi transmită lui Munteanu și mai departe lui italian. Deoarece era ora târzie, nu s-a putut face schimbul în euro și nici transferul. Au stabilit să se întâlnească a doua zi ca să facă transferul lui Munteanu. A doua zi s-au dus la ProCredit au făcut transferul, deoarece pe zi se permitea să transferi doar 1 000 euro, ei s-au implicat toți. La Pro Credit se permitea să se transfere doar 1000 euro de persoană pe zi, iar din acest motiv au întâlnit o persoană chiar acolo la Procredit, soțul dnei era din sat cu Coșpormac, au rugat femeia aceasta să transfere și ea. Ei împreună au rugat acea persoană să transfere și ea 1000 de euro. În total în acea zi, s-a transferat 3000 euro. 1000 euro - Coșpormac, 1000 - ea, și 1000 - persoana cea. I-au transferat lui Munteanu Marian.

La etapa dezbaterilor judiciare, inculpata Lungu Elena Vasiliu, născută la *****, a menționat că vrea să concretizeze faptul că proiectele se prezentau în București la hotelul Hilton, are numerele de telefon, dacă este posibil de verificat că au existat așa proiecte.

La etapa ultimului cuvânt, inculpata Lungu Elena Vasiliu, născută la *****, a menționat că Coșpormac a stat prin internet cu italianul permanent, cât a stat 10 zile aici Marian. A discutat cu el, a putut să ceară telefon, țara, adresa, ce face și era clar ce trebuia să facă, o fermă de păsări, de animale. Avea linie acceptată cum a înțeles din convorbiri, a început să-i calculeze dobânzi. Nu a făcut și a pierdut, este riscul lui. Nu recunoaște vina și nu a fost implicată, a dat o mână de ajutor a fost implicată în afacerea cu businessul, a vrut să facă bine pentru țară nu pentru Coșpormac care nu a lucrat o viață, a furat, a făcut pușcărie în Rusia. Nu recunoaște acuzația și nu poate să spună nimic. Dacă era profit, putea să achite, dar dacă nu a avut nimic de ce să achite.

În ședința de judecată din 07.03.2024, inculpata Lungu Elena Vasiliu, născută la *****, a comunicat că s-au dus la Moldindconbank la Olimpiada, deja trebuia să acorde creditul, dar directorul a zis să venă în altă zi. Atunci ei au coborât la Elat la altă bancă. Din momentul în care i-a transferat banii lui Munteanu, ultimul a venit din România să termine chestiune. El i-a

transferat 3000 euro, deoarece Coșpormac a zis că așa vrea el. A venit dnul Munteanu în Moldova aproximativ la Crăciun, în RM. Când dl Munteanu a venit în RM, s-a întâlnit cu el. Dnul Coșpormac l-a cazat pe dnul Munteanu într-un hotel unde pe str. Pădurii. În timpul acesta dnul Coșpormac trebuia să pună o diferență care s-a propus la afacere, și anume 15 000. Coșpormac i-a zis lui Munteanu că găsește la prieteni. Munteanu a stat în hotelul respectiv 10 zile, aștepta un răspuns oarecare. Ei nu mai aveau bani, cereau de la bani să achite hotelul, el era la spital în acel moment. El a zis că nu are bani. Seara s-au dus cu o persoana de la CNA la acel hotel, l-a întrebat pe Coșpormac de ce anume se întinde, el i-a zis că nimeni nu îi dă bani, și dacă nu lucrează el nu are bani. El i-a dat 4 000 lei pentru hotel, i-a împrumutat. El a văzut că nimeni nu-i dă bani, atunci seara dnul Coșpormac a venit cu 2 doamne, ca să îl îmblânzească pe român i-a adus și lui să distreze. A doua zi românul a plecat, iar Coșpormac a rămas să caute mai departe. Coșpormac văzând că nu poate face, s-a adresat la ea ca ea să se implice în locul lui în acest business, ea a refuzat.

La întrebarea apărătorului, inculpata a menționat că nu a avut nici un avantaj în tot procesul acesta.

La întrebările instanței, inculpata a menționat că ulterior a găsit un bon de transfer către italian care avea linia deschisă deja. Ea a avut o discuție cu o persoana cu numele Marius. A plecat în România, la București, în anul 2018, acolo s-a întâlnit cu o persoana pe nume Marius care știe că era șoferul dlui Munteanu Marian. El i-a dat o mapă cu anumite documente, din mapa respectivă, a sustras un bon de transfer de 9 000 euro de la Marian către o persoana cu numele Renzo în Italia. Dnul Renzo a fost în Moldova, a vrut să facă o afacere în RM. Cunoaște că în afacerea care participa Coșpormac, parteneri era Renzo cu 51%, Marian cu 40%, iar 10% Coșpormac. În viziunea sa acest bon de transfer demonstrează că Marian Munteanu a transferat o parte din aportul propriu, în această sumă includea și aportul lui Coșpormac.

La întrebarea apărătorului, inculpata a menționat că anume ei i-a înaintat plângere pentru că ea i-a făcut un bine și i-au ajutat.

La întrebarea părții vătămate, inculpata a menționat că au făcut cunoștință la cusca surorii sale Ceban Valeriu și Ceban Valentina. Cu românul au luat legătură deoarece amândoi au fost. Coșpormac îl știa mai demult. Ea nu a avut nici o atribuție între legătura între ei.

La întrebarea instanței, inculpata a menționat că ei nu se știau, s-au sunat. Au fost la întâlnirea respectivă deoarece îl știa pe Munteanu din alte proiecte. Și era implicată și ea în 2 proiecte, alte proiecte. S-a dus acolo pentru că era lucru lor împreună, el activa în baza procurii de la american. Munteanu a sunat-o și i-a spus că el vine, și că trebuia să vină și americanul. Necesitatea ca să-l ia și pe Coșpormac a fost că ea l-a sunat pe Coșpormac și i-a spus că iată vine, el știa și singur că vine. Interesul său era să intre ea în proiectul americanului, unde manager era dnul Munteanu, iar Munteanu urma să își facă afacerea proprie.

La întrebările părții vătămate, inculpata a menționat că a fost înțelegerea între Coșpormac și românul, iar rechizitele le-a cerut ea de la român. Ea știe că el este necărturar și el nu o să se clarifice cu transferul acesta, și o să transfere toată suma care a rămas. Nu a fost așa situație ca dnul Coșpormac a cerut să dea banii înapoi. El de bucurie că a primit banii, a lăsat documentele pe o masă. Ea nu le-a luat. Dacă ele s-au pierdut în orice moment le lua de la bancă. Ea nu a luat careva documente. Din suma transferului a luat 3000 euro. Din banii respectiv s-a luat comision unic și taxa administrativă. Ulterior 300 euro, i-a luat ea și care i-a achitat hotelul. Îi pare că 300. Alți bani de la el ea nu a primit. Ce s-a făcut cu ceilalți care au rămas nu știe.

În ședința de judecată acuzatorul de stat, procurorul Mahu Ina a menționat că vinovăția inculpatei a fost demonstrată integral prin probele cercetate în cadrul cercetării judecătorești și

acel înscris prezentat suplimentar. Infracțiunea de care este învinuită inculpata face parte din categoria celor mai puțin grave, iar termenul este prescris, fapt pentru care solicită recunoașterea culpabilă pe Lungu Elena de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) CP, iar ținând cont de art. 60, 275 alin. (4), 332 alin. (5), 291 alin. (6), a solicitat emiterea unei sentințe de încetare a procesului penal, din motivul expirării termenului de prescripție, cu admiterea acțiunii civile integral și dispunerea încasării cheltuielilor judiciare, cu trecerea acestora în contul statului.

În ședința de judecată, partea vătămată a menționat că solicită restituirea banilor transmiși.

În ședința de judecată apărătorul inculpatului, avocatul Grecu Denis a făcut referire la învinuirea înaintată inculpatei. A menționat că făcând abstracție de la fondul învinuirii, atenționează că partea apărării nu este de acord cu poziția procurorului privind încadrarea juridică a faptei incriminate. Or, în cazul aplicării calificativului infracțiune săvârșită de două sau mai multe persoane, urmează caracterizată participația subiecților, prin prisma prevederilor art. 41-49 Cod Penal, având în vedere că o participație nu este un element abstract, astfel încât trebuie de verificat dacă cel puțin două persoane implicate în săvârșirea faptei întrunesc toate semnele subiectului infracțiunii incriminate, rolul acestora într-o faptă comună, dacă a existat unitatea intenției și dacă ei au cooperat la săvârșirea unei infracțiuni cu intenție. Astfel, deși din învinuirea adusă lui Elena Lungă rezultă că aceasta a săvârșit o faptă criminală cu o persoană neidentificată, din rechizitoriul, materialele dosarului, declarațiile inculpatei și părții vătămate cu certitudine se cunoaște că în săvârșirea presupusei fapte au participat, afară de inculpata, un cetățean român pe numele Munteanu Marin și un cetățean italian Renzo Marchetti, toate persoanele fiind identificate și datele acestora se regăsesc în materiale dosarului, deși acuzarea nu a întreprins nici o măsură în vederea interogării acestora, pentru a confirma sau combate versiunea formată pe caz.

Partea apărării a mai menționat că analizând comportamentul acelor doi subiecți (Elena Lungu și Marian Munteanu), consideră că în faptele acestora nu sunt prezente elemente ale infracțiunii incriminate. Or, s-a demonstrat că, deși inculpata se cunoștea cu Marian Munteanu, nici ea și nici ultimul nu au dobândit ceva avantaje materiale din contul lui Coșparmac Ion, sumele respective, după recepția pe contul bancar a lui Marian Munteanu, în scurt timp au fost transferate cetățeanului italian pe numele Renzo Marchetti, prin Banka «BRD-Group Societe Generale» SA, fapt confirmat prin dispozițiile de plată, răspunsul băncii la sesizarea avocatului, nr. 5111/13.11.2023, anexate la dosar. Mai mult decât atât, așa cum a promis lui Coșparmac Ion, Munteanu Marian la fel a investit sumele proprii în afacerea comună cu partea vătămată, investițiile lui fiind mult mai mari decât a lui Coșparmac Ion, ținându-se cont de proporțiile coparticipării în afacere, fapt confirmat prin dispozițiile de plata anexate la dosar. Prin urmare, cel puțin două persoane, și anume din această grupă, adică inculpata și Munteanu Marian, într-adevăr au crezut cu buna-credință în eficiența afacerii. Pe de altă parte, partea acuzării nu a verificat rolul cetățeanului italian Renzo Marchetti în această afacere, care erau scopurile acestuia, ce a promis italianul lui Coșparmac Ion, cu care ultimul a discutat personal prin rețeaua Skype, nu a verificat care era motivul neadresării părții vătămate cu pretenții către Renzo Marchetti sau Munteanu Marian, chestiuni importante care au rămas fără răspuns cert. Prin urmare, partea acuzării nu a demonstrat coparticiparea inculpatei Lungu Elena în săvârșirea faptei incriminate sub nicio formă.

În discursul său, apărătorul a mai menționat că latura obiectivă a acestei infracțiuni (art. 190 alin.(2) lit. b) Cod Penal), în partea sa relevantă speței, constă din: - inducerea în eroare a părții vătămate prin prezentarea ca adevărată a unei fapte mincinoase; - obținerea prin înșelăciune a

mijloacelor financiare de la partea vătămată, după care inculpata nu și-a onorat promisiunile dobândind astfel ilicit bunurile altei persoane în proporții considerabile. În opinia apărării, partea acuzării nu a probat nici una din semnele laturii obiective din componența incriminată. Or, din materialele dosarului rezultă că, de fapt, pretențiile lui Coșparmac Ion au natura unei dezamăgiri, nemulțumire de sugestiile inculpatei referitor la participarea într-o afacere cu alte persoane, astfel încât la dosar nu sunt administrate probe care ar confirma cu certitudine faptul că Lungu Elena a avut vreun avantaj material de la investițiile părții vătămate sau că ea, prin inducerea lui în eroare, l-a convins să participe în anumită facere concretă. În ședința de judecată, Cașparmac Ion a declarat că o învinuiește pe inculpata în faptul că aceasta i-a făcut cunoștință cu un cetățean român pe nume Marian Munteanu, cu care și a comunicat în continuare, astfel încât partea vătămată nu neagă faptul că Lungu Elena nu obținut profit din sumele transferate cu participarea sa pe contul bancar aparținut lui Marian Munteanu, el doar consideră că o sumă aproximativ de 300 euro a fost reținută de inculpata din creditul acordat. Inculpata în ședința de judecată la fel a afirmat că anume Coșparmac Ion a rugat-o să-i găsească de lucru în afaceri, însă careva profit din operațiunile bancare efectuate în interesele lui Coșparmac Ion nu a avut, ea sperând doar că și ei va fi propusă în continuare vreo activitate de afaceri pe teritoriul Moldovei. Ce ține de suma de 300 Euro, aceasta a fost achitată pentru cazarea în hotel a lui Munteanu Marian, care a venit în Moldova la inițiativa lui Coșparmac Ion, pentru a negocia proiectul de afacere, care însă nu s-a reușit din cauza că partea vătămată nu a găsit restul sumelor necesare pentru investiții. La fel, nu s-a demonstrat nici versiunea acuzării din rechizitoriul precum că inculpata urma să onoreze careva promisiuni față de partea vătămată, având în vedere că nici Coșparmac Ion nu invocă că Lungu Elena ceva a promis lui personal în legătură cu creditul obținut, el indică doar că această obligație a fost asumată de către Munteanu Marian, deși această afirmație nu pare una credibilă. Or, inculpata sau alte persoane nu au împrumutat provizoriu această sumă. Din declarațiile ambelor părți rezultă că creditul a fost obținut pentru a fi folosit de către Coșparmac Ion în calitate de aportul său personal în afacere, motiv pentru care Marian Munteanu, care era la fel un investitor în aceeași afacere, nici din perspectiva legală și nici chiar logic nu ar trebui să fie obligat la rambursarea creditului a partenerului său.

În opinia apărării, important este și faptul că acuzarea a lăsat fără atenție faptul că Coșparmac Ion a comunicat la direct cu partenerul său Munteanu Ion, de la care ar putea să ceară raport în privința modului de folosire a banilor și, în cazul apariției a unor obiecții, să înceteze afacerea și să-i ceară restituirea sumelor în momentul în care Munteanu Marian era în Moldova, ceea ce nu s-a făcut. Problema a apărut doar atunci când Coșparmac Ion a pierdut contactul cu Munteanu Marian, acesta nu știa că ultimul a decedat. Prin urmare, toate nemulțumirile au fost îndreptate față de Lungu Elena. Latura subiectivă infracțiunii incriminate poate fi doar intenția directă, însă partea acuzării nu a demonstrat intenția lui Lungu Elena în deposedarea ilegală a lui Cașparmac Ion de sumele obținute cu titlu de credit de la MICB SA, transferate pe contul bancar a lui Marian Munteanu, care ulterior le-a transferat cetățeanului italian Renzo Marketti. În acest sens atenționează instanța că procurorul eronat indică în învinuirea că creditul a fost acordat de către MAIB SA, astfel încât informația obținută despre lipsa filialei băncii la or. Strășeni nu este relevantă cauzei, creditul a fost acordat de SA MICB. La fel, irelevantă speței este informația despre faptul că banca, în care a lucrat cândva Lungu Elena nu a avut careva proiecte de afaceri cu Marian Munteanu, întrucât inculpata așa ceva nici nu a declarat. Lungu Elena doar a spus că a făcut cunoștință cu Marian Munteanu, atunci când activa la bancă, deoarece el avea conturi deschise în bancă în care lucra inculpata. Comunicând cu dânsul ea a aflat despre faptul că el este în căutare unor proiecte interesante, care vor fi finanțate din fonduri americane. Marian

Munteanu a activat în calitate de consultant în baza de contract pe care îl încheia cu clienții. Exemplu acestui contract a prezentat instanței pentru anexare la dosar.

Cu referire la latura civilă, apărarea a menționat că pornind de la cele relatate poate afirma că, pretențiile acțiunii civile nu pot fi admise în sensul formulat, având în vedere că Lungu Elena nu este vinovată în prejudicierea părții vătămate, cheltuielile suportate de acesta cu titlu de investiție sunt recunoscute drept riscuri normale legate de afacere, pe care el a inițiat-o și nu a finalizat-o. Or, pentru a demonstra contrariu, partea acuzării urma să administreze probe care ar confirma că persoanele implicate în această afacere (grup din care inculpata nu făcea parte), din start nu aveau intenție de a realiza promisiune dată lui Coșparmac Ion, concluzie pe care la moment imposibil de făcut, cel puțin, fără a fi interogate persoanele nominalizate. La capitolul pretenției privind repararea prejudiciului moral, la fel o consideră drept neîntemeiată, cu referire la aceleași motive și ținându-se cont de faptul că legislația civilă nu prevede dreptul la reparare a prejudiciului moral pentru fapte care atentează la drepturile patrimoniale art. 1422 Cod Civil, în redacția Legii din 06.06.2022.

În concluzie, partea apărării a solicitat pronunțarea sentinței de achitare în privința lui Lungu Elena, a.n.*****, învinuită în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2) lit.b) Cod Penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii; 2) Respingerea acțiunii civile depuse de către Coșparmac Ion împotriva lui Lungu Elena cu privire la repararea prejudiciului material, compensarea prejudiciului moral și cheltuielilor de judecată.

Deși inculpata nu a recunoscut acuzația care i-a fost adusă, existența faptei precum și comiterea acestora cu vinovăție de către Lungu Elena Vasilii este demonstrată prin următoarele probe care au fost cercetate nemijlocit și în contradictoriu în ședință de judecată:

1. Declarațiile părții vătămate Coșparmac Ion Serghei, care a comunicat că așa persoana ca Lungu Elena îi este cunoscută. O cunoaște pe ea înainte de acest caz, cu un an înainte de aceasta. Nu este în relații de rudenie sau alt gen de relații cu dînsa. La etapa urmăririi penale, a dat declarații le susține și nu doresc să modifice din ceea ce a declarat. Fiind cunoscută cu Elena Lungu, aceasta a început vorba, că trebuie niște bani pentru o afacere, dna Elena i-a spus lui asta personal. Afacerea consta că banii trebuie să fie transmiși peste hotare, dna Elena i-a spus că are contract cu italianul. El neavând bani la moment, a început a căuta, și s-a ajuns la bancă, de luat credit. A fost la mai multe bănci, el singur cu dneai și mai trebuia să fie și Cojocari Gheorghe, persoana garantă. A încercat la banca Moldindconbank, la Botanica. Dna Elena a sunat pe cineva, și a spus să se ducă la Vatra la Moldindconbank împreună cu dna Elena și dnul Gheroghe Cibotari. Ajungând la bancă, ea a intrat la bancă, a intrat în cabinetul șefului, a venit în sală, a scris tot ce trebuia să scrie acolo, el nu se pricepe ce a scris. El știind că ea este lucrător de bancă, ea a scris tot, a pus semnătura sa și a dlui Cojocari, și s-a primit 100 000 lei. Se primește că banii el i-a primit. În timp de o oră s-a primit creditul. Din acei bani din banca și-a reținut 2000 lei, procentaj dar nu știe pentru ce. A primit banii și a venit în centru orașului să-i pună pe un cont oarecare, băncile se închideau deja și nu a reușit să-i pună. Ea avea cont, el nu știa nici pe aproape ce fel de cont. La ei în acest timp s-a primit un fel de ceartă. Nu se înțelegeau de la niște vorbe, și de la banii aceștia. Atunci banii erau la el, în buzunar, însă ea i-a cerut banii dar el nu i-a dat. A plecat acasă unde s-a mai gândit și a doua zi a vrut să reîntoarcă banii înapoi la bancă. Dimineața îl sună dna Elena, și îi spune că, cum adică pentru niște vorbe, hai să facă ceva mai departe. S-a dus a luat-o de acasă, s-au dus în centrul orașului și au cumpărat banii euro. S-au uitat cursul valutar, și au găsit undeva mai convenabil, și au schimbat 3800 euro. Ulterior, s-au dus la str. Bender și str. Ismail, era o filială a unei bănci, unde s-au dus și ea, a îndeplinit careva formulare, el stătea într-o parte, și i-a încredințat ei. Vorba era că mai mult de 1000 euro nu se putea transfera. Se primea că din partea sa 1000 și din partea ei 1000. Dna Elena i-a spus că mai mult de o mie nu poate transfera. Pentru

2000 el a semnat acte și au fost transferați. O mie de euro a rămas la ea, ca printr-un cunoscut să-i transfere pe contul acela unde au fost transferați și cei 2000. Restul banilor, el a luat 200 euro pentru reparația mașinii. El i-a dat ei 250 euro și 3500 de lei. Bani aceștia i-a dat în aceeași zi, după ce a transferat banii pe cont. Banii de 3500 lei și 250 euro și 350 euro i-a transmis în aceeași zi, ea socotea că ea a luat creditul. Și spunea că pentru ce îi trebuia lui banii. Ea socotea că ea a luat creditul. Ea îi spunea că are un italian și un român, acești bani trebuiau puși pe cont pentru a debloca un milion acolo în Europa. Acești bani de 3500 lei și 250 euro și 350 euro le-a transmis ei întrucât ea a făcut toate chestiile pentru a lua creditul acesta. Au împărțit banii. A trecut un timp, peste aproximativ o luna, a venit românul, el nu l-a cunoscut niciodată. Legătură cu persoana de origine română a luat prin intermediul dnei Elena. Românul s-a cazat la un hotel. După ce s-a cazat românul în hotel, românul lucra cu dna Elena. Dna Elena i-a spus că are un român și colaborează cu el. Sau cazat la hotel, au început să se întâlnească acolo, au făcut cunoștință cu el. Ei mereu erau în căutarea banilor. El a vrut totuși să încerce să vadă ce fel de oameni. Mergea vorba de italian, că are niște bani strânși în Europa, asta i-a comunicat și românul și dna Elena, împreună cu ei au fost și la Drochia și Bălți, ei aveau cunoscuți, să împrumute niște bani. Mergeam cu ei din motiv că se duceau cu mașina sa. Ei se socoteau deja parteneri. Au trăit cât au trăit, într-o zi ea spune că el pleacă la România. Odată l-a întrebat pe român, ce fac cu banii, el i-a spus „cu mine ce ai, cu dna Elena ai luat banii?”.

La întrebările avocatului, partea vătămată a comunicat că creditul el l-a întors, când a venit prima luna de plată, dna Elena i-a spus că ea nu are bani. Banca l-a dat și în judecată. La momentul dat ea a spus că nu are bani, dar ea trebuia să achite. Ea a încetat să îi mai răspundă la telefon, a încercat să o sune pe sora ei, care o cunoștea mai bine, că ei de acolo s-au făcut cunoscuți. Sora nu a vrut să îi spună nimic despre dna Elena. Până în prezent ea nu i-a întors nimic, ea nici la telefon nu i-a răspuns.

La întrebările acuzatorului de stat, partea vătămată a comunicat că dna Elena nu a luat creditul pe numele ei spunându-i că nu poate să ia pe numele ei, probabil că avea alte credite. Cu referire la scop i s-a spus că cu banii respectivi urma să se deblocheze un cont. Rolul lui în afacerea cu dna Elena era că să câștige și el ceva, s-a propus o afacere cu producerea mazării. Împrumutul efectuat a fost luat cu numele său, el a semnat toate actele. Toate documentele au rămas la ea. A întrebat-o de ce actele trebuie să stea la ea, ea i-a spus că lasă că pe urmă o să se clarifice, ulterior ea nu a mai răspuns la telefon. Toată suma a fost transmisă dnei Elena, recipisa nu au întocmit. A vorbit cu ea, și i-a spus că o să o dea la poliție. Când i-a spus de recipisă, ea i-a spus că ce nu au încredere de ea, s-a folosit de moment când el era în stare. În scris nu au întocmit nimic. Au avut o înțelegere verbală că ea va întoarce banii. Ea îi arată pe telefon că este prin Iași, nu răspundea la telefon. S-au înțeles că ea va restitui creditul în întregime în 2 săptămâni. După aceasta, i s-a spus că ea este încă în serviciu, dar ea nu era la serviciu. Da se primește că dna Elena a transferat din numele ei, el a semnat pentru că avea încredere. Nu știe ce fel de operațiuni a făcut la bancă. Dna Elena a luat ceva în mână careva acte, s-au dus la mașina și toate actele au rămas în mapă. Personal nu a văzut niciun contract niciun cont referitor la afacere. Cu referire la rolul persoanei române, ei erau în căutarea banilor, să deblocheze acel cont, el era cu dna Elena. Pe data de 08.09.17. A achitat suma integrală de credit în sumă de 100 000. Paguba față de inculpată are din motiv că a plătit atâta-timp și a stat și în spital. Acțiunea civilă o susține integral. Ei erau încrezuți că afacerea va merge și banii vor fi dați înapoi. Cunoaște alte situații similare. Chiar același Ciobanu Valerii care a luat credit tot pentru ea. Doar din auzite, el nu a fost nu poate spune precis. Despre persoana asta tot de la ea a aflat.

La întrebările avocatului, partea vătămată a comunicat că la etapa respectivă ceva a cunoscut despre o afacere. Cunoștea că dna Elena este lucrător la bancă și nu știe cum s-a făcut că s-a băgat în credite. Cu un an sau doi înainte de acest incident, au mai fost propuneri similare. Dnul Marian pentru el este un om nou, el încredere avea doar în dna Elena. Dna Elena i-a spus că are contract cu italianul și

el va avea careva bani din toata aceasta. Vorba era, să fie cumpărată mazăre pentru a începe lucru și de ocupat cu ceva. Cu banii luați de la bancă trebuia să deblocheze contul din străinătate și ulterior și cu banii de acolo urma să pornească o afacere. Suma de 3000 euro a decis ea și a pus pe cont. Contul nu l-a cunoscut, totul era la ea. Delimitarea în acești bani, 350 euro 250 euro, și 3500 lei o face din motiv că la solicitarea ei acești bani i-a dat pe rând.

La întrebarea inculpatei partea vătămată a comunicat că din suma creditului a folosit 4000 lei pentru aur și 200 euro pentru reparația mașinii. Alte sume din acest credit nu a folosit. Propunerea de implicare în această afacere a fost a inculpatei. În hotel, pe skype cu italianul ei au vorbit ceva, el nu știu ce.

La întrebările acuzatorului de stat, partea vătămată a menționat că plângerea la poliția a depus toamna în anul 03.03.2018. Creditul l-a obținut în 2017. A depus așa târziu deoarece cât a mai putut a mai achitat. După asta el cu dânsa nu s-au mai auzit.

Instanța de judecată reține că declarațiile părții vătămate concordă cu informațiile relevate de celelalte probe din dosar. Prin urmare, în rezultatul aprecierii coroborate a probelor specificate, se reține cu certitudine că, anume inculpata Lungu Elena Vasiliu, prin inducere în eroare a părții vătămate, realizată prin comunicarea către acesta că ar fi implicată în afaceri prospere și are parteneri în România și Italia, în timpul discuțiilor cu Coșparmac Ion, l-a determinat pe acesta să se implice într-o afacere cu investirea unor mijloace financiare în vederea obținerii ulterioare a veniturilor. Dat fiind că Coșparmac Ion nu dispunea de surse financiare, Lungu Elena l-a determinat și convins pe Coșparmac Ion să obțină un credit de la băncile comerciale iar banii să-i fie transmiși ei pentru deblocarea conturilor unor parteneri din Italia responsabili de proiect. Fiind determinat de către Lungu Elena care a promis că va achita ratele de restituire a creditului și ratele de dobândă, la data de 13.12.2016, Coșparmac Ion a obținut de la banca „Moldova Agroindbank” filiala Vatra, mun. Chișinău, suma creditului, ulterior transmițând inculpatei suma de 3000 de euro.

Aceleași informații denotă că prin acțiunile inculpatei i-a fost cauzat un prejudiciu material victimei Coșparmac Ion în mărimea sumei transmise inculpatei Lungu Elena Vasiliu.

Instanța de judecată reține că informațiile relevate de probele din dosar, demonstrează cu certitudine că inculpata nu avea intenția de a restitui sumele primite de la partea vătămată, având în vedere că inculpata l-a determinat pe Coșparmac Ion să încheie contractul respectiv, să obțină creditul, iar ulterior în aceeași zi a întreprins acțiuni pentru al convinge pe Coșparmac Ion să-i transmită sumele respective.

Informația relevată de aceleași probe denotă că inculpata a facilitat acordarea creditului părții vătămate Coșparmac Ion, în condițiile în care acestuia la alte instituții financiare i s-a refuzat acordarea creditului, iar propunerea de a solicita creditul de la instituția financiară „Moldova Agroindbank” filiala Vatra, mun. Chișinău a venit anume de la inculpată, care anterior activase în cadrul unei bănci comerciale.

În viziunea instanței, aceste circumstanțe faptice demonstrează cu certitudine că informația cu privire la fapte, comunicată de inculpat părții vătămate, precum că acesta va achita ratele creditului, erau de fapt o informație neadevărată și era comunicată victimei pentru inducerea ei în eroare. Ori, este evident că inculpata nu avea nici intenția nici posibilitatea de a realiza aceste acțiuni. Părții vătămate i s-a insuflat încrederea că inculpata va restitui sumele necesare în vederea restituirii sumei creditului obținut. Se constată în final că anume în rezultatul prezentării ca adevărate a acestor fapte, victima Coșparmac Ion a a fost indusă în eroare și implicit a acceptat semnarea contractului, obținerea bunului, și transmiterea ulterioară către Lungu Elena Vasiliu a unei părți din suma creditului obținut.

2. Declarațiile martorului Cojocaru Gheorghii Constantin, care a comunicat că un avocat nu are și nici nu are nevoie de unul. Persoană ca Lungu Elena cunoaște din anul 2017. Cu ea rudă sau în alt gen de relații nu este. Persoană ca Coșpormac Ion cunoaște, el e vecinul său. Rudă cu el sau în alt gen de relații nu este. Sunt în relații bune cu el. La faza de urmărire penală a fost audiat. Susține acele declarații, de adăugat sau modificat ceva nu dorește. Dl Ion Coșpormac, vecinul său, în anul 2017 pe 12 septembrie, l-a rugat să se ducă, căci vrea să ia niște bani din bancă ca să deschidă o afacere cu o dnă pe nume Elena. Pe această doamnă până atunci nu o cunoștea. S-a dus cu el la bancă la Botanica, lângă Mc Donalds. La bancă s-au dus: el, dl Ion și dna Elena, în 3 s-au dus. Cu dna Elena s-au întâlnit acolo la bancă la Botanica. Ei vorbeau între ei. El s-a dus ca martor. Când s-au întâlnit nu auzea ce discutau. Au intrat în bancă, a solicitat bani și nu a dorit să îi dea bani. Ulterior, în 3 s-au dus la Vatra cu mașina cu dl Ion. S-au dus la Vatra, căci ea avea un cunoscut la bancă și au făcut documentele și au luat de acolo bani. Ea a propus să se ducă acolo, a sunat în prealabil și s-au dus. La Vatra s-au dus a doua zi, pe data de 13. La Vatra ea a făcut documentele și a luat bani de acolo. Atunci a fost și el. Ea a făcut documentele, ei: el cu dl Ion doar au semnat. El a semnat ca garant pentru dl Ion, căci a luat bani. Baniii erau dați pe numele dlui Ion. Baniii din bancă au fost predați dlui Ion. Dl Ion a ținut banii la el, s-au dus acasă. În următoarea zi ei s-au întâlnit deja și nu știe ce au făcut. Pe data de 12 la Botanica ea i-a zis și lui să ia 100 000 lei din bancă. Ea a propus să îi transmită ei banii ca să deschidă o afacere legată de carne în care să activeze în comun. El a refuzat și nu a luat bani. Ulterior, peste câteva zile s-a întâlnit cu dl Ion și a zis că s-a întâlnit cu ea a doua zi și că a transferat banii românului. Dl Ion a luat banii de la bancă ca să îi dea banii ei, și să îl ia și pe el la lucru. Același scop a fost care ea i l-a spus și lui. În final, îi pare că dl Coșpormac a transferat undeva 3000 euro. Dl Coșpormac i-a zis că dna Elena nu s-a ținut de cuvânt. Dna Elena i-a zis să aștepte și cu aceasta s-a finisat. Când a luat banii de la bancă, veneau acasă de la Vatra și s-au oprit de câteva ori la câteva bănci, dar erau închise. S-au oprit pe la Sculeanca la cerc și prin centru. S-au oprit pentru a transmite niște bani ei, dar era târziu și nu au mai transmis. Știe aceasta căci dl Ion i-a zis. Era și el doar că stătea în mașină, ei ieșeau afară și vorbeau. Dna Elena indica ca să se oprească la bănci. Cunoaște că dl Ion a întors creditul, s-a achitat cu banca. Dl Ion câteva luni nu a achitat, și banca îl telefona pe el. Ulterior el i-a zis dlui Ion și el a achitat. Atunci când era în mașină, el nu a auzit unde și cui trebuiau să transfere banii. Dl Ion spune că cuiva din România, dar nu știe cui. De suma de 3000 euro știe din cuvintele lui Coșpormac. Cât erau în mașină, nu a auzit ca dna Elena trebuie să transfere undeva suma de 3000 euro. El nu auzea ce vorbesc ei. Careva contracte, recipise între dna Elena și dl Coșpormac nu știe dacă au fost întocmite, și nici nu a auzit. Din câte a auzit, dna Elena trebuia să dea dlui Ion bani ca el să achite ratele la bancă. Dl Coșpormac nu știe de unde o cunoaște pe dna Elena. Nu a întrebat de unde o știe. Nu l-a întrebat nimic referitor la conduita dnei Elena de mai departe, după primirea banilor.

Informațiile relevate de această probă coroborează cu informațiile relevate de proba nr. 1, și relevă faptul că inculpata împreună cu partea vătămată și martorul s-au deplasat la mai multe instituții financiare, iar ultima insista ca lui Coșpormac Ion să i se dea un credit. Având în vedere că li s-au refuzat, la propunerea inculpatei, s-au deplasat la o filială a unei bănci din or. Vatra, mun. Chișinău, unde lui Coșpormac Ion i s-a acordat o sumă de bani cu titlu de credit, pe care inculpata a propus să o transmită ultimei.

Cele enunțate la alineatul precedent, demonstrează caracterul intenționat al inculpatei de a-și duce pînă la capăt acțiunea de sustragere, determinată de inducerea în eroare a victimei referitor la afacerile în care îi promitea că îl va implica.

Informațiile relevate de aceiași probă demonstrează că inculpata a formulat promisiunea în raport cu partea vătămată, potrivit căreia banii pentru restituirea creditului vor fi achitați de inculpată. Totodată, aceleași informații denotă că inculpata a facilitat acordarea creditului părții

vătămate Coșparmac Ion, în condițiile în care acestuia la alte instituții financiare i s-a refuzat acordarea creditului, iar propunerea de a solicita creditul de la instituția financiară „Moldova Agroindbank” filiala Vatra, mun. Chișinău a venit anume de la inculpată, care anterior activase în cadrul unei bănci comerciale.

Proba nr. 2 mai demonstrează că inculpata a abordat în aceeași perioadă o conduită similară, orientată spre inducerea în eroare și sustragerea unor sume bănești și în raport cu martorul Cojocar.

Aceste indicii alături de neprezentarea de către inculpată a oricărei informații plauzibile referitoare la transferul efectiv de bani, la destinatarul acestui presupus transfer, precum și la caracterul real al promisiunilor făcute de ea părții vătămate, a determinat instanța de judecată să conchidă că aceasta a acționat intenționat în vederea inducerii în eroare a victimei, cu scopul de a sustrage de la aceasta mijloacele bănești.

3. Conținutul procesului verbal de examinare din 17.06.2020 (f.d. 167 vol. I), potrivit căruia a fost examinată copia contractului de credit pentru persoane fizice nr. 133 încheiat în or. Vatra, la 13 decembrie 2016 între BC „Moldindconbank” și Coșparmac Ion.

4. Conținutul procesului-verbal din de examinare din 17.06.2020 (f.d. 169 vol. I), prin care a fost examinat certificatul de la BC „Moldinconbank”, potrivit căruia Coșparmac Ion a achitat integral datoria față de bancă formată în baza contractului de credit pentru persoane fizice nr. 133 încheiat în or. Vatra, la 13 decembrie 2016 între BC „Moldindconbank” și Coșparmac Ion.

5. Conținutul procesului-verbal din 13.07.2020 (f.d. 201 vol. I), prin care s-a efectuat confruntarea dintre partea vătămată Coșparmac Ion și învinuita Lungu Elena.

6. Conținutul procesului-verbal din 13.07.2020 (f.d. 206 vol. I), prin care s-a efectuat confruntarea dintre învinuita Lungu Elena și Cojocar Gheorghe.

Instanța de judecată menționează că, probele administrate analizate coroborat demonstrează potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei și comiterea ei de inculpat și anume că el, **Lungu Elena Vasilii**, născută la *****, împreună și de comun acord cu o persoană neidentificată la moment de organul de urmărire penală, în perioada verii anului 2016, urmărind scopul sustragerii bunurilor altei persoane prin inducerea în eroare a persoanei, în cadrul unor discuții cu Coșparmac Ion, a prezentat ca adevărat faptul că ar fi implicată în afaceri prospere și are parteneri în România și Italia și în condițiile în care nu avea intenția de a-și onora obligațiile promise, l-a determinat pe acesta să se implice în afacerea pe care pretindea că o desfășoară, în sensul investirii unor mijloace financiare în vederea obținerii unor venituri ulterioare. În continuare, dat fiind că Coșparmac Ion nu dispunea de surse financiare, Lungu Elena împreună și de comun acord cu o persoană neidentificată la moment de organul de urmărire penală, l-a determinat și convins pe acesta să obțină un credit de la băncile comerciale iar banii să-i fie transmiși ei pentru deblocarea conturilor unor parteneri din Italia. În condițiile respective, fiind indus în eroare de către Lungu Elena, împreună și de comun acord cu o persoană neidentificată la moment de organul de urmărire penală, care a promis că va achita ratele de restituire a creditului și ratele dobânzii, la data de 13.12.2016, în baza contractului nr. 133, Coșparmac Ion a obținut de la banca „Moldova Agroindbank” filiala Vatra, mun. Chișinău, suma de 100000 lei. În continuare, la data de 14.12.2016, în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfânt intersecția cu str. Ismail, din creditul obținut, Coșparmac Ion a procurat suma de 3800 euro pe care împreună cu suma de 9551 lei i-a transmis Elenei Lungu, în total transmițându-i ultimei mijloace financiare în sumă de 90664 lei. În continuare, după ce victima, urmare a erorii în care a fost indusă, a realizat trecerea mijloacelor bănești din posesia sa în posesia inculpatei, Lungu Elena și-a apropiat banii respectivi, și nu și-a onorat careva din promisiunile formulate în raport cu partea vătămată astfel a sustras de la acesta mijloace financiare în sumă de 90 664 lei.

Dos.nr. 1-2132/2020 Lungu Elena Vasilii, art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal

Se reține că potrivit rechizitoriului fapta comisă de Lungu Elena Vasilii în vara anului 2016, a fost calificată potrivit prevederilor art. 190 alin. (2) lit. b) CP.

Instanța de judecată reține că art. 190 alin. (2) lit. b) CP în redacția Legii penale în vigoare la momentul săvârșirii faptei, incrimina: Escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altei persoane prin înșelăciune sau abuz de încredere, săvârșită de două sau mai multe persoane, și se sancționa cu amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Se reține că art. 190 alin. (2) lit. b) CP în redacția legii penale în vigoare la momentul emiterii prezentei sentințe, incriminează escrocheria, adică sustragerea bunurilor altei persoane prin abuz de încredere, inducere sau menținere în eroare, săvârșită de două sau mai multe persoane, care se pedepsește cu amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Instanța de judecată reține că potrivit art. 8 din CP al RM caracterul infrațional al faptei și pedeapsa pentru aceasta se stabilesc de legea penală în vigoare la momentul săvârșirii faptei.

Potrivit art. 10 alin. (1) CP legea penală care înlătură caracterul infrațional al faptei, care ușurează pedeapsa ori, în alt mod, ameliorează situația persoanei ce a comis infracțiunea are efect retroactiv, adică se extinde asupra persoanelor care au săvârșit faptele respective până la intrarea în vigoare a acestei legi, inclusiv asupra persoanelor care execută pedeapsa ori care au executat pedeapsa, dar au antecedente penale. (2) Legea penală care înăsprește pedeapsa sau înrăutățește situația persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni nu are efect retroactiv.

Instanța de judecată reține că, în esență, prin modificările operate la art. 190 CP prin Legea nr. 247 din 29 iulie 2022, în vigoare din 26 august 2022, nu s-a exclus fapta incriminată în substanța sa, ci s-a formulat diferit, fiind expusă acțiunea principală prin înlocuirea noțiunea de „dobândire ilicită” cu noțiunea de „sustragere” și, respectiv, acțiunile adiacente prin înlocuirea noțiunii de „înșelăciune” cu noțiunea de „inducere sau menținere în eroare”.

Astfel instanța de judecată, constată că atât legea penală în vigoare la momentul consumării faptei (2016), cât și legea penală de la momentul pronunțării sentinței incriminează ca escrocherie faptele constatate în sarcina inculpatei prin prezenta sentință (a se vedea alineatele precedente).

Pentru a decide astfel, instanța de judecată a luat în calcul că potrivit doctrinei (a se vedea manualul drept Penal Partea Specială, autori S. Brînză, V. Stati și alții vol. II pg. 281) și jurisprudenței constante a instanțelor naționale, mereu a fost pus un semn de egalitate între noțiunea de dobândire ilicită și sustragere.

Prin urmare, fapta inculpatei de a obține trecerea gratuită, în scop cupiditar, din patrimoniul victimei, în patrimoniul său era incriminată și de legea veche și se dovedește incriminată și de legea nouă.

Se mai reține că inducerea în eroare reprezintă o formă a înșelăciunii, aceste două noțiuni se raportează ca parte la întreg. Astfel, se constată că noțiunea utilizată de legea nouă este mai limitativă, fapt care determină instanța de judecată să conchidă că anume această normă este mai favorabilă și implicit aplicabilă inculpatei în prezenta speță.

În continuare, raportînd conduita și modul de a acționa a inculpatei în raport cu victima, la elementul constitutiv inducerea în eroare, se constată că în faptele inculpatei se regăsește respectivul element constitutiv al infracțiunii de escrocherie (conform definiției din noua redacție). În condițiile în care anterior am constatat că inducerea în eroare reprezintă o modalitate

Dos.nr. 1-2132/2020 Lungu Elena Vasilii, art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal

a înșelăciunii, se constată cert că acea conduită a inculpatei stabilită în prezenta sentință, era condamnată atât din perspectiva legii vechi cât și din perspectiva legii noi.

Prin urmare, în speță decade problema unei eventuale dezincriminări a faptei penale comise de inculpată în vara anului 2016.

În altă ordine de idei, se constată că sancțiunea stabilită de art. 190 alin. (2) CP, în redacția Legii penale la momentul săvârșirii faptei prevedea amendă în mărime de la 500 la 1000 unități convenționale sau cu închisoare de la 2 la 6 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

Prin Legea pentru modificarea unor acte normative nr. 247/29.07.2022 în vigoare din 26.08.2022, sancțiunea de la același articol a fost modificată și expusă după cum urmează: amendă în mărime de la 850 la 1350 de unități convenționale sau cu închisoare de la 1 la 5 ani, în ambele cazuri cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani.

În condiții respective, ținând cont de considerentele relevate la alineatele anterioare, punând în valoare prevederile art. 10 alin. (1) CP, instanța de judecată concluzionează că sancțiunea normei prevăzute de art. 190 alin. (2) CP în vigoare la momentul pronunțării sentinței este mai blândă decât sancțiunea normei în vigoare la momentul săvârșirii faptei, urmând a fi aplicată în acest caz.

Având în vedere constatările de la alineatele anterioare, instanța de judecată, pentru a putea reține existența infracțiunii respective urmează să se verifice dacă în faptele acuzate sunt întrunite semnele componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) CP, și anume obiect, latura obiectivă (constituită din a) fapta prejudiciabilă constituită din două acțiuni: principală – sustragerea bunurilor altei persoane și adiacentă – inducerea în eroare, b) urmările prejudiciabile și c) legătura causală dintre fapta prejudiciabilă și urmări), subiect, latura subiectivă.

Cu referire la cele specificate la alineatul precedent, instanța de judecată reține următoarele aspecte.

Instanța de judecată reține că din probatoriul administrat în cauză, dar și din declarațiile date de partea vătămată, rezultă cu certitudine că Lungu Elena Vasilii, a indus în eroare partea vătămată Coșpormac Ion, precum că ea ar fi implicată în afaceri prospere și are parteneri în România și Italia, precum și că poate să-l implice și pe el Coșpormac Ion, în pretinsa afacere pe care ar fi desfășurat-o cu condiția investirii unor mijloace financiare în vederea obținerii ulterioare a veniturilor. În continuare, tot inculpata, în aceleași circumstanțe l-a determinat și convins pe acesta să obțină un credit de la băncile comerciale, iar banii să-i fie transmiși ei pentru pretinsa deblocare a conturilor unor parteneri din Italia, formulând promisiunea că va achita ratele de restituire a creditului și ratele de dobândă, la data de 13.12.2016, în baza contractului nr. 133, în rezultat Coșpormac Ion a obținut de la banca „Moldova Agroindbank” filiala Vatra, mun. Chișinău, suma de 100000 lei și la data de 14.12.2016, în mun. Chișinău, bd. Ștefan cel Mare și Sfint intersecția cu str. Ismail, din creditul obținut, Coșpormac Ion a transmis Elenei Lungu, în total mijloace financiare în sumă de 90664 lei.

Concluzia respectivă se bazează, în mod direct, pe declarațiile părții vătămate și declarațiile martorului.

Inculpata a prezentat vădit fals realitatea, a indus în eroare partea vătămată, ulterior a exploatat conștient această situație în vederea obținerii de la ea a mijloacelor financiare în sumă de 90664 lei.

Dos.nr. 1-2132/2020 Lungu Elena Vasiliu, art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal

Cu privire la calificarea infracțiunii reținute în sarcina inculpatului Lungu Elena Vasiliu, se fac următoarele precizări.

Latura obiectivă a infracțiunii incriminate de articolul 190 alin. (1) Cod penal are următoarea structură: 1) fapta prejudiciabilă alcătuită din două acțiuni (inacțiuni): a) acțiunea principală, care constă în sustragerea bunurilor altei persoane; b) acțiunea adicentă, care constă, în inducerea în eroare; 2) urmările prejudiciabile sub forma prejudiciului patrimonial efectiv; 3) legătura de cauzalitate dintre fapta prejudiciabilă și urmările prejudiciabile.

Sumând circumstanțele relevate din probele din dosar, instanța concluzionează că, în acțiunile lui Lungu Elena Vasiliu sunt întrunite toate semnele calificative obligatorii ale laturii obiective ale infracțiunii stabilite de articolul 190 alin. (2) lit. b) Cod penal or, inculpata împreună cu alte persoane, a indus în eroare partea vătămată prin comunicarea faptului mincinos că este implicată în afaceri prospere și are parteneri în România și Italia, iar în acest context, l-a determinat și convins pe victimă să obțină un credit de la băncile comerciale iar banii să-i fie transmiși ei pentru deblocarea conturilor unor parteneri din Italia. Prin acțiunile sale, inculpata a cauzat părții vătămate un prejudiciu în mărime de 90664 lei, care este în legătură cauzală directă cu acțiunile inculpatei.

Instanța de judecată reține că, prin fapta sa, inculpata a adus atingere relațiilor sociale cu privire la posesia asupra bunurilor mobile - obiectul juridic principal. Totodată, prin fapta inculpatei s-a adus atingere obiectului juridic special - relațiile sociale cu privire la libertatea manifestării de voință și minimumul necesar de încredere. Obiectul material al faptei imputate lui Lungu Elena Vasiliu îl formează bunurile care au o existență materială: mijloacele financiare în mărime de 90664 lei.

Se reține că la momentul comiterii faptei – vara anului 2016, Lungu Elena Vasiliu avea vârsta mai mare de 18 ani, ceea ce, conform prevederilor art. 21 alin. (1) CP o face subiect al infracțiunii stabilite de articolul 190 alin. (2) Cod penal.

Se mai reține că în speță, probele administrate la dosar demonstrează că inculpata își dădea seama de caracterul ilegal al acțiunilor sale precum și de rezultatul acestora. Aceasta și-a dorit realizarea acestora și survenirea rezultatului prejudiciabil. Se reține că probele din dosar denotă că inculpata din start a acționat cu intenția de a nu mai restitui mijloacele financiare obținute de la victimă prin inducerea acesteia în eroare.

Prin urmare, latura subiectivă este exprimată prin intenție directă.

Scopul infracțiunii reținute este cel de – îmbogățire ilicită, care se înfățișează prin acțiunile de sustragere a bunurilor părții vătămate or, încă la momentul intrării în stăpânire asupra mijloacelor financiare în mărime de 90664 lei, inculpata urmărea scopul de a le sustrage și nu avea intenția să-și onoreze angajamentul asumat.

În circumstanțele specificate, luând în calcul faptele reținute prin prezenta sentință, constatările, argumentele și concluziile expuse în alineatele anterioare, instanța de judecată conchide că în acțiunile inculpatei Lungu Elena Vasiliu sunt întrunite toate semnele și elementele constitutive ale componenței de infracțiune prevăzute de art. 190 alin. (2) lit. b) CP al RM.

Din acest motiv, instanța apreciază că faptele inculpatei Lungu Elena Vasiliu, corespund tuturor indicilor calificativi ai componenței de infracțiune stabilite de art. 190 alin. (2) lit. b) CP al RM, **adică sustragerea bunurilor altei persoane prin inducere în eroare, săvârșită de două persoane.**

Judecând pe marginea chestiunii stabilite de art. 385 alin. (1) pct. 4 și 5 CPP, instanța de judecată reține următoarele aspecte.

Dos.nr. 1-2132/2020 Lungu Elena Vasilii, art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal

În conformitate cu prevederile art. 50 din CP, se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracționale și a persoanelor care le-au săvârșit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrângere prevăzute de lege.

Potrivit prevederilor art. 51 alin. (1) și (2) din CP, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvârșită, iar componența infracțiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală.

Conform art. 53 lit. g) CP, persoana care a săvârșit o faptă ce conține semnele componenței de infracțiune poate fi liberată de răspundere penală de către procuror în cadrul urmăririi penale și de către instanța de judecată la judecarea cauzei în cazurile prescripției de tragere la răspundere penală.

Potrivit art. 16 alin. (3) CP, infracțiuni mai puțin grave se consideră faptele pentru care legea penală prevede pedeapsa maximă cu închisoare pe un termen de pînă la 5 ani inclusiv.

Conform art. 60 alin. (1) lit. b) CP, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua săvârșirii infracțiunii au expirat următoarele termene: b) 5 ani de la săvârșirea unei infracțiuni mai puțin grave.

În conformitate cu prevederile art. 275 pct. 4) din CPP, urmărirea penală nu poate fi pornită, iar dacă a fost pornită, nu poate fi efectuată, și va fi încetată în cazurile în care a intervenit termenul de prescripție sau amnistia.

Potrivit prevederilor art. 332 alin. (1) CPP, în cazul în care, pe parcursul judecării cauzei, se constată vreunul din temeiurile prevăzute în art.275 pct.5) –9), 285 alin.(2), precum și în cazurile prevăzute în art.53-60 din Codul penal, instanța, prin sentință motivată, încetează procesul penal în cauza respectivă.

Instanța de judecată reține că materialele cauzei relevă că fapta constatată prin prezenta sentință a fost comisă de inculpatul Lungu Elena Vasilii, născută la *****, IDNP *****, în vara anului 2016.

Instanța de judecată reține că infracțiunea prevăzută de art. 190 alin. (2) CP, având în vedere că sancțiunea în redacția Legii la momentul pronunțării sentinței este mai blândă (închisoare de la 1 la 5 ani), prin prisma art. 10 CP și potrivit art. 16 alin. (3) CP, reprezintă o infracțiune mai puțin gravă. Astfel, instanța constată că termenul prescripției de tragere la răspundere penală a lui Lungu Elena Vasilii, născută la *****, IDNP *****, este de 5 ani.

Luând în considerare momentul comiterii faptelor descrise în prezenta sentință (anul 2016), cu referire la prevederile art. 60 alin. (1) lit. b) coroborat cu art. 60 alin. (2) CP al RM, deoarece termenul de prescripție de tragere a inculpatului la răspundere penală (5 ani) pentru faptele descrise în prezenta sentință, a expirat (fiind dedusă și perioada stării de urgență pe întreg teritoriul Republicii Moldova pe perioada 17 martie – 15 mai 2020 declarate prin hotărârea nr. 55 din 17.03.2020 - în total 60 de zile, perioada suspendării urmăririi penale din 23 iunie 2020 și până la 29 iunie 2020, perioada anunțării în căutare prin încheierea din 01 iulie 2021, cuprinsă între 01 iulie 2021 și până la 27 decembrie 2021) ținând cont de prevederile art. 53 pct. g) din CP al RM, instanța de judecată consideră necesar de a libera pe Lungu Elena Vasilii, născută la *****, IDNP *****, de răspundere penală pentru comiterea faptelor care conțin toate elementele și semnele calificative ale componenței de infracțiune stabilite de art. 190 alin. (2) lit. b) CP, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală și de a înceta procesul penal inițiat pentru învinuirea acestuia de comiterea infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (2) lit. b) CP, în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

Dos.nr. 1-2132/2020 Lungu Elena Vasiliu, art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal

În conformitate cu prevederile articolului 395 alin. (1) pct. 5) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătată dispoziția privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului până când sentința va deveni definitivă.

Se reține că la etapa urmăririi penale, în privința lui Lungu Elena Vasiliu, prin ordonanța de aplicare a măsurii preventive față de învinuită din 29 iunie 2020 (f.d. 198 vol. I), a fost dispusă aplicarea măsurii preventive obligarea de a nu părăsi țara pe un termen de 30 de zile.

Instanța reține că inculpata s-a eschivat de la examinarea cauzei și a încercat să tergiverseze termenul acesteia. Pe parcursul examinării cauzei în instanța de judecată, a fost necesară atât dispunerea aducerii silite a inculpatului de către procuror, cât și anunțarea în căutare a acestuia de către instanța de judecată.

În condițiile specificate, luând în calcul faptul expirării termenului de tragere la răspundere penală și, în consecință, dar și soluția de încetare a procesului penal, instanța de judecată nu consideră necesară aplicarea unei măsuri preventive în privința inculpatei Lungu Elena Vasiliu.

Instanța reține că, potrivit articolului 397 alin.1), 3) și 6) Cod de procedură penală, dispozitivul sentinței de condamnare, precum și al celei de achitare sau de încetare a procesului penal, pe lângă chestiunile enumerate în art. 395 și 396, în cazurile necesare, trebuie să mai cuprindă și: 1) *hotărârea cu privire la acțiunea civilă înaintată sau hotărârea pronunțată din oficiu de către instanță referitor la repararea pagubei;* 3) *hotărârea cu privire la corpurile delictive.*

Soluționând acțiunea civilă înaintată de partea civilă Coșpormac Ion, se relevă următoarele.

Prin ordonanța din 08 mai 2018 (f.d. 80 vol. I); Coșpormac Ion fost recunoscut în calitate de parte vătămată în cauza penală respectivă.

Prin cererea din 08 mai 2018 (f.d. 82 vol. I), Coșpormac Ion a solicitat să fie recunoscut în calitate de parte civilă în cauza penală respectivă, indicând asupra cuantumului prejudiciului material cauzat și anume 90 664 lei.

Prin ordonanța din 08 mai 2018 (f.d. 83 vol. I), Coșpormac Ion a fost recunoscută în calitate de parte civilă în cauza penală respectivă.

În ședința de judecată din 22 septembrie 2021, Coșpormac Ion a prezentat cererea de chemare în judecată împotriva Elenei Lungu (f.d. 104 vol. I), prin care a solicitat, obligarea pârâtei Lungu Elena, să reparare prejudiciul material 100 000 (una sută mii) lei; Obligarea pârâtei Lungu Elena, să reparare prejudiciul moral în valoare de 100 000 (una sută mii) lei. Obligarea pârâtei Lungu Elena, să reparare cheltuielile suportate de mine în legătură cu examinarea cauzei penale respective.

În motivarea cererii respective, Coșpormac Ion a indicat faptul că prin anul 2014, a făcut cunoștință cu Lungu Elena prin intermediul unui cunoscut de al său pe nume Ceban Valeriu. Comunica cu ea periodic, dar rar. Vara anului 2016, în cadrul unei discuții cu Lungu E. a înțeles că ea are o activitate în vederea promovării unor genuri de afaceri în sfera finanțelor. I-a explicat că are niște parteneri în România și Italia cu care are contracte. Ea l-a rugat să o ajute financiar și concomitent să se implice în afacere cu ea. A spus că nu dispune de surse financiare, la ce ea a zis că poate lua un credit. Analizând toate circumstanțele, a decis să ia un credit bancar pentru a se implica în activitatea sugerată de Lungu Elena. La 13.12.2016, în baza contractului nr. 133, a beneficiat de un credit în sumă de 100 000 (una sută mii) lei de la Banca Comercială „Moldindconbank” filiala Vatra, mun. Chișinău. Bani primii i-a dat cet. Lungu Elena care l-a asigurat că o să o sa-i transmită partenerului său român. Tot ea a spus că o sa achite procentele la bancă din venitul obținut.

Dos.nr. 1-2132/2020 Lungu Elena Vasilii, art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal

Potrivit cererii de chemare în judecată, s-a menționat că peste un timp, cet. Lungu Elena a încetat să mai răspundă la telefon. El nu avea bani să achite dobânda la credit. La 08.09.2017 a primit o reclamație de la bancă prin care a fost avertizat că dacă nu achită creditul o sa fie acționat în judecată. A încercat să o găsească pe cet. Lungu Elena dar nu a reușit. A încercat să o găsească prin intermediul rudelor sale, făcând zarvă și după aceasta a aflat că în contul achitării creditului au fost achitate niște sume întru plata dobânzilor la credit. După aceasta nu a mai putut face legătură cu Lungu Elena și creditul nu l-a putut returna. La 24.10.2017 banca „Moldindconbank” a adresat în judecată o cerere prin care a solicitat încasarea de la mine și cet. Cojocaru Gheorghe (fidejutor în contractul de credit) a sumei de 93 846 lei 34 bani. Ca urmare a celor expuse, a înțeles ca am căzut în plasa unei escroace și nu a avut altă soluție decât să apeleze la organele de drept. La 29.06.2020, pârâta Lungu Elena a fost pusă sub învinuire pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 190 alin. (2), lit. d) Cod penal. Necătând la cele relatate, până în prezent Lungu Elena nu i-a restituit nimic din suma nominalizată.

În acțiunea civilă s-a menționat că de rând cu pretențiile materiale, i-au fost provocate pagube morale estimarea cărora nu se poate compara cu suferințele sale care le-a suportat. Din cauza frustrării enorme, i s-a înrăutățit grav sănătatea. Suplimentar la ceea că a fost mințit și indus în eroare prin prezentarea de către Lungu E. a unei fapte mincinoase drept una adevărată - banca BC „Moldindconbank” l-a acționat în instanța de judecată cu o acțiune de restituirea sumei creditului de care el de fapt nici nu a avut parte. A fost avertizat că o să rămână fără apartament, astfel suferințele sale sufletești au crescut și mai mult când a realizat că poate să rămână pe drumuri în aceste vremuri grele. Pentru a evita acest lucru a fost nevoit să meargă pe la cunoscuți și rude ca să împrumute suma respectivă de bani pentru a o restitui băncii, dar a găsit doar un mijloc de finanțare pentru care a achitat un procent destul de mare. În fine banca și-a retras cererea din judecată, dar el a rămas cu datorii mari și cu așteptări de la pârâta Lungu E. să-i întoarcă datoria și organele de drept să îi facă dreptate. Faptul că acest proces, de care el nu poartă nici o vină, durează un timp îndelungat din nou îl afectează moral, îi creează stări de depresie și umilință față de situația în care s-a pomenit și solicită respectuos ca instanța de judecată să îi admită integral cererea de chemare în judecată din motivele expuse supra.

Cu referire la cheltuielile de judecată, partea civilă a menționat că acestea sunt reale, necesare și rezonabile. Ca urmare a încheierii contractului de asistență juridică, a fost achitat onorariul avocatului în valoare de 4 000 (patru mii) lei, confirmat prin bonurile de plată anexate la cerere, care denotă achitarea sumei menționate.

Potrivit articolului 221 alin. (1) Cod de procedură penală, acțiunea civilă în procesul penal se intentează în baza cererii scrise a părții civile sau a reprezentantului ei în orice moment de la pornirea procesului penal până la terminarea cercetării judecătorești.

Instanța de judecată reține că, în conformitate cu prevederile articolului 1398 alin. (1) Cod civil (în vigoare la momentul săvârșirii infracțiunii), cel care acționează față de altul în mod ilicit, cu vinovăție este obligat să repare prejudiciul patrimonial, iar în cazurile prevăzute de lege, și prejudiciul moral cauzat prin acțiune sau omisiune.

Instanța reiterează că probele administrate analizate coroborat demonstrează potrivit principiului dincolo de orice dubiu rezonabil existența faptei și comiterea ei de inculpat și anume că Lungu Elena Vasilii, născută la *****, și de comun acord cu o persoană neidentificată la moment de organul de urmărire penală, în perioada verii anului 2016, împreună și de comun acord cu o persoană neidentificată la moment de organul de urmărire penală, în perioada verii anului 2016, a sustras prin inducere în eroare, de la Coșparmac Ion, suma de 90664 lei pe care și-au apropiat-o.

Soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului material produs prin infracțiune, în conjuncția prevederilor articolelor 219, 220 și 387 alin. (1) Cod de procedură penală, se apreciază că sunt dovedite temeiurile și mărimea acestui prejudiciu.

Prin urmare, analizând materialele cauzei în raport cu suma solicitată de partea civilă instanța consideră oportun de a încasa, de la inculpată în beneficiul lui Coșpormac Ion suma de 90 664 lei lei, cu titlu de reparare a prejudiciului material cauzat prin infracțiune.

Soluția de admitere parțială a acțiunii civile este determinată de faptul că prin prezenta sentința instanța a constatat dobândirea ilicită de către inculpată de la victima Coșpormac Ion a sumei în mărime de 90 664 lei. Anume în partea acestei sume instanța a constatat legătura de cauzalitate între fapta inculpatei și prejudiciul cauzat. Din aceleași motive, instanța de judecată a respins în rest ca neîntemeiată pretenția respectivă.

Soluționând acțiunea civilă, în partea prejudiciului moral produs prin infracțiune, se reține că acțiunile inculpatului au fost în măsură să-i provoace părții vătămate Coșpormac Ion suferințe psihice (exprimate prin frustrări determinate de pierderea unor resurse bănești, dar și determinate de faptul inducerii acestuia în eroare și crearea unei speranțe false a obținerii unor venituri pe viitor).

Se mai reține că din cauza conduitei inculpatei, partea vătămată a fost pusă în situația de a restitui suma creditului conform Contractului de credit pentru persoane fizice nr. 133 din 13.12.2016 (f.d. 13 vol. 1), iar ulterior nereușind să restituie în termen suma creditului în termen a fost acționat în judecată de BC „Moldindconbank” SA (f.d. 4 vol. I).

În astfel de condiții, instanța de judecată a apreciat că prin acțiunile sale ilegale, inculpata i-a cauzat părții vătămate suferințe psihice.

Astfel, judecând în mod echitabil, pornind de la conduita inculpatei până și după comiterea faptei prejudiciabile, pornind de la circumstanțele în care a fost comisă infracțiunea, instanța de judecată consideră că suma de 10 000 (zece mii) lei, este necesară și suficientă pentru compensarea oricărui prejudiciu de ordin moral cauzat părții vătămate prin infracțiunea stabilită prin prezenta sentință.

Din motivele expuse anterior, instanța de judecată a admis pretenția părții civile, referitoare la încasarea prejudiciului moral, în partea referitoare la suma de 10 000 lei și a respins-o în rest ca nefondată.

Soluționând acțiunea civilă, în partea cheltuielilor de judecată sub formă cheltuielilor de asistență juridică, instanța de judecată reține că potrivit bonului de plată PL nr. 510426 din 10.02.2018 și bonului de plată DAA nr. 26220617 din 25.05.2021, se confirmă achitarea de către Coșpormac Ion în beneficiul Cabinetului avocatului Timofeevici Ion a cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 000 lei.

În aceste condiții, ținând cont de faptul că cheltuielile respective au fost necesare întocmirii și înaintării acțiunii civile formulate împotriva inculpatei Lungu Elena, instanța de judecată a admis pretenția părții civile, referitoare la încasarea cheltuielilor de asistență juridică în sumă de 4 000 lei.

Instanța de judecată reține că cercetarea materialelor cauzei penale denotă că corpuri delictive nu au fost identificate la dosar, iar mijloacele de probă sunt păstrate la acesta.

Instanța de judecată, cu referire la prevederile art. 157 alin. (2) CPP, consideră necesar ca, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, documentele și mijloacele de probă care se regăsesc la dosar, urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Instanța de judecată reține că acuzatorul de stat în discursul său a solicitat încasarea de la condamnat în beneficiul bugetului de stat a cheltuielilor judiciare. Se mai reține că acuzatorul de

stat nu a menționat la care cheltuieli se referă, care ar fi mărimea acestora și care au fost acțiunile sau actele care le-au determinat.

Instanța reține că potrivit art. 227 alin. (1) - (3) CPP cheltuieli judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. (2) Cheltuielile judiciare cuprind sumele: 1) plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; 2) cheltuite pentru păstrarea, transportarea și cercetarea corpurilor delictive; 3) care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; 4) cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei; 5) cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală.

Potrivit prevederilor art. 229 alin. (1) și (2) CPP cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. (2) Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Luând în considerare aspectele menționate la alineatele anterioare, instanța de judecată va respinge solicitarea acuzatorului de stat cu referire încasarea din contul inculpatei a cheltuielilor judiciare și trecerea în contul statului a acestora, ca neîntemeiată.

În temeiul celor expuse supra, examinând sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanțele cauzei penale, în conformitate cu art. 341, 384, 385, 389, 392-395, 397 Cod Procedură Penală RM, instanța de judecată,

CONDAMNĂ:

Lungu Elena Vasilii, născută la *****, IDNP *****, se liberează de răspundere penală, pentru comiterea în vara anului 2016 a faptelor care conțin toate elementele și semnele calificative ale componenței de infracțiune stabilite de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Procesul penal inițiat pentru învinuirea lui Lungu Elena Vasilii, născută la *****, IDNP *****, de comitere a infracțiunii stabilite de art. 190 alin. (2) lit. b) din Codul penal se încetează în legătură cu expirarea termenului de tragere la răspundere penală.

Se admite în parte acțiunea civilă formulată de Coșpormac Ion, cu încasarea din contul lui Lungu Elena Vasilii, născută la *****, IDNP *****, în beneficiul lui Coșpormac Ion, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în *****, *****, *****, *****, a sumei de 90 664 (nouăzeci mii șase sute șaiszeci și patru) lei, cu titlu de prejudiciu material cauzat prin infracțiune, a sumei de 10 000 (zece mii) lei, cu titlu de prejudiciu moral cauzat prin infracțiune, a sumei de 4 000 (patru mii) lei, cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma cheltuielilor de asistență juridică. În rest acțiunea civilă se respinge ca nefondată.

Se respinge ca neîntemeiată solicitarea acuzatorului de stat cu referire la încasarea din contul inculpatului Lungu Elena Vasilii, născută la *****, în beneficiul bugetului de stat, a cheltuielilor de judecată.

Cu referire la prevederile art. 157 alin. (2) CPP, după rămânerea definitivă a prezentei sentințe, mijloacele materiale de probă urmează a fi păstrate la materialele cauzei penale.

Dos.nr. 1-2132/2020 Lungu Elena Vasilii, art. 190 alin. (2) lit. b) Cod penal

Sentița cu drept de atac în ordine de recurs în termen de 15 zile la Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul judecătorei Chișinău.

Sentița pronunțată integral public la data de 26 septembrie 2024.

Președintele ședinței
Judecător

Negru Alexandru